

2. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori da pravo na zaštitu potrošača na temelju Direktive 93/13 nemaju svi potrošači, nego samo prosječni potrošač koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može li se prosječnim potrošačem koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću smatrati potrošač koji prije sklapanja ugovora o hipotekarnom kreditu indeksiranom u stranoj valuti u iznosu od 150 000,00 poljskih zlota koji se sklapa na 30 godina nije pročitao ugovor? Može li se takvom potrošaču pružiti zaštita na temelju Direktive 93/13?
3. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori da pravo na zaštitu potrošača na temelju Direktive 93/13 nemaju svi potrošači, nego samo prosječni potrošač koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću, može li se prosječnim potrošačem koji je uredno obaviješten i postupa s dužnom pažnjom i razboritošću smatrati potrošač koji, iako je pročitao nacrt ugovora o hipotekarnom kreditu indeksiranom u stranoj valuti koji se sklapa na 30 godina u iznosu od 150 000,00 poljskih zlota, nije u cijelosti razumio ugovor te unatoč tomu nije pokušao razumjeti ugovor prije njegova sklapanja, konkretno, nije se obratio drugoj ugovornoj stranci, banci, sa zahtjevom da mu pojaśni ugovor i pojedinačne ugovorne odredbe? Može li se takvom potrošaču pružiti zaštita na temelju Direktive 93/13?

(¹) SL 1993., L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.

Žalba koju je 12. svibnja 2020. podnio Claudio Necci protiv rješenja Općeg suda (četvrto vijeće) od 25. ožujka 2020. u predmetu T-129/19, Necci protiv Komisije

(Predmet C-202/20 P)

(2020/C 304/07)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Claudio Necci (zastupnici: S. Orlandi, T. Martin, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Europski parlament, Vijeće Europske unije

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine rješenje koje je 25. ožujka 2020. donio Opći sud Europske unije u predmetu Necci/Komisija, T-129/19;
- vrati predmet Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje;
- o troškovima odluči naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj zahtijeva ukidanje rješenja donesenog 25. svibnja 2020. u predmetu T-129/19, kojim je Opći sud Europske unije njegovu tužbu odbacio kao nedopuštenu i naložio mu snošenje troškova.

U skladu s tim, žalitelj ističe tri žalbena razloga:

Prvi žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju predmeta spora jer je Opći sud Europske unije smatrao da se odlukom od 18. srpnja 2011. nanosi šteta žalitelju.

Drugi žalbeni razlog temelji se na povredi njegova prava na djelotvornu sudsku zaštitu s obzirom na to da, ako je njegova tužba nedopuštena, žalitelj ne raspolaže nikakvim pravnim lijekom za osporavanje činjenice da više nema nikakvo socijalno osiguranje, unatoč tomu što je radio čitav svoj život.

Treći žalbeni razlog temelji se na povredi načela jednog mjerodavnog prava s obzirom na to da je Opći sud Europske unije presudio da gubitak socijalnog osiguranja u Italiji zbog prijenosa „proizlazi iz pravnih normi svojstvenih nacionalnom pravu o kojem je riječ i koje ne utječe na njegov položaj u odnosu na RCAM”.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2020. uputio Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie (Poljska) – M.P., B.P. protiv „A.” koji obavlja djelatnost posredstvom društva „A.” S.A.

(Predmet C-212/20)

(2020/C 304/08)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: M.P., B.P.

Tuženik: „A.” koji obavlja djelatnost posredstvom društva „A.” S.A.

Prethodna pitanja

1. Treba li ugovorna odredba kojom se utvrđuje kupovni i prodajni tečaj strane valute u ugovoru o kreditu indeksiranom u stranoj valuti – s obzirom na članak 3. stavak 1., članak 4. stavak 1. i članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ i njezine uvodne izjave kojima se predviđa da ugovor treba sastaviti jasnim i razumljivim jezikom i da u slučaju dvojbi treba prevagnuti tumačenje koje je najpovoljnije za potrošača – biti sastavljena na nedvosmislen način, odnosno tako da korisnik kredita / potrošač može samostalno odrediti tečaj na određeni dan ili se pak ugovorna odredba – s obzirom na vrstu ugovora o kojoj je riječ u članku 4. stavku 1. navedene direktive, dugoročnu prirodu ugovora (koji traje nekoliko desetljeća) i činjenicu da je vrijednost strane valute podložna stalnim promjenama (koje mogu nastati u bilo kojem trenutku) – može sastaviti na općenitiji način, odnosno s obzirom na tržišnu vrijednost strane valute, tako da se spriječi uvođenje znatnije neravnoteže između stranaka u pogledu prava i obveza na štetu potrošača u smislu članka 3. stavka 1. navedene direktive?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo [pitanje], je li, s obzirom na članak 5. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima i njezine uvodne izjave, moguće ugovornu odredbu u kojoj je vjerovnik (banka) utvrdio kupovni i prodajni tečaj strane valute tumačiti na način da se ugovorne dvojbe riješe u korist potrošača i da se prihvati da se kupovni i prodajni tečaj strane valute u ugovoru ne utvrđuju proizvoljno, nego po slobodnim tržišnim uvjetima, osobito u situaciji u kojoj obje strane na isti način tumače ugovorne odredbe kojima se utvrđuje kupovni i prodajni tečaj strane valute ili korisnik kredita / potrošač nije pokazao interes za spornu ugovornu odredbu u vrijeme sklapanja i tijekom izvršavanja ugovora, uključujući to da se nije upoznao sa sadržajem ugovora u trenutku njegova sklapanja i tijekom cijelog njegova trajanja?

(¹) SL 1993., L 95, str. 29.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.